

kom Gang efter Gang og bad om at faa et Tillæg, medens man efter Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd efter den højtærede Ministers Opfattelse fastsatte Beløbet en Gang for alle, dermed var Sagen klar, og den vedkommende vidste, hvad han havde at holde sig til. Jeg kan ikke forene dette med de Ord, som Enkelovforslaget i Virkeligheden indeholder. Den højtærede Minister siger, at der skal ikke skønnes i hvert enkelt Tilfælde; naar Understøttelsens Størrelse een Gang er fastsat, gælder den, indtil det paagældende Barn er fyldt 14 eller 18 Aar, hvilket af disse Tidspunkter der nu er fastsat. Men det paagældende Lovforslags § 4 siger, at Underholdsbidraget kan i Løbet af Barnets Leveaar forhøjes, nedsættes eller helt bortfalde under Hensyn til stedfundne Forandringer i Forsørgerens økonomiske Vilkaar. I Virkeligheden er Enkelovforslagets Karakter paa dette Punkt af samme Art som Hjælpekasselovens, og naar den højtærede Minister polemiserer saa stærkt mod Hjælpekasselovens Karakter, kommer han derved til ogsaa at ramme Enkelovforslaget, som han i øvrigt sætter saa meget Pris paa. Der er imidlertid ikke Grund til at gaa mere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg er mere enig med Steincke i den Betragtning, han gør gældende paa dette Omraade, end den højtærede Ministers Meningsfæller sædvanlig har været, men jeg synes nok, der var Grund til at understrege det, jeg her har fremdraget, fordi det viser, hvorledes man, naar man tager een Teori og anvender denne paa alle disse forskellige Love, undertiden kommer uheldigt af Sted. Den højtærede Minister har her villet ramme Hjælpekasseloven, som han nu en Gang ikke kan lide, og har i Virkeligheden ogsaa ramt det Lovforslag, han selv er saa glad ved og stolt af at have fremsat, og som vi alle er saa veltilfredse med, i hvert Fald saa godt som alle her i Tinget. I øvrigt forekommer det mig, at det her foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det nu har faaet, er saaledes, at de Forbedringer, der er komne til, paa nogle Punkter kan føre til en bedre Udvikling af Hjælpekasserne end hidtil. Den temmelig indskrænkende Bestemmelse, der er kommet ind, taber meget i Betydning, naar dertil knyttes den Bestemmelse om Sammenkobling med Enkeloven, som blev vedtaget her forleden, og da denne Sammenkobling tillige for Landstinget vil være et nyt stærkt Motiv til at vedtage Lovforslaget om Enkerne, er dette for os

en afgørende Grund til, at vi kan stemme for det foreliggende Lovforslags endelige Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal heller ikke forlænge Debatten fra anden Behandling. Det var mig selvfølgelig i frisk Minde, hvad der staar i det i Landstinget fremlagte Lovforslag om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd, § 4. Jeg tror, jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at vel stod der i dette, at Underholdsbidraget kan nedsættes eller forhøjes, naar der sker nogen Forandring i Forsørgerens økonomiske Forhold, men det er i Virkeligheden ikke det samme som, at den paagældende, hver Gang han trænger, skal hen og bede om noget, nej, han ved, at forudsat, at der ikke sker nogen væsentlig Forandring i Forsørgerens økonomiske Forhold, gælder det Bidrag, der er fastsat, indtil Barnets fyldte 14de Aar. Det er en meget stor Forskel fra Hjælpekasseloven, der udtrykkelig siger — og det, mener jeg, er Pointen i Hjælpekasseloven —, at Ydelsens Størrelse skal fastsættes i hvert enkelt Tilfælde efter de foreliggende Forhold. Det vil sige, at ingen Hjælpekassebestyrelse kan tilsige en Enke et bestemt Bidrag; den kan give hende 10, 15 eller 20 Kr. en enkelt Gang, men kan ikke love noget som helst bestemt om, at hun kan faa et bestemt Bidrag et vist Antal Maaneder, endsige et vist Antal Aar. Jeg synes, det gør en himmelvid Forskel, om der er fastsat et Bidrag, som vedbliver at gælde, medmindre de økonomiske Forhold forandres, eller vedkommende skal i hvert enkelt Tilfælde komme og bede om en Tikrone eller 15 eller 20 Kr., og det saa hver Gang skal afgøres, om hun skal have 10, 15 eller 20 Kr.

P. Munch: Jeg maa dog heroverfor gøre opmærksom paa, at den Fortolkning af Hjælpekasseloven, som den højtærede Minister her gør gældende, kan paa ingen Maade være rigtig. Der staar, at Understøttelse af Hjælpekassen ydes i øvrigt efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde, men det kan virkelig ikke være Meningen, at hver Gang vedkommende skal have en Tikrone, skal Understøttelsen fornys, og at det skulde være forbudt Hjælpekassens Bestyrelse at forny Beløbet for nogle Maaneder, som den højtærede Minister sagde. Nej, „i hvert enkelt Tilfælde“ betyder: i hver enkelt Persons særlige Tilfælde, i Hjælpekasseloven ganske som i